

ovre. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 16 skal jeg ikke sige mange Ord. Jeg har ikke Synnerligt at sige til, hvad der blev anført af den ærede Ordfører, eller til det, som jeg har havt Leilighed til at anføre ikke saa Gange, da dette eller et lignende Forslag har været til Forhandling her i Thinget. Jeg skal indskrænke mig til at afgive den Erklæring, som jeg oftere har afgivet, at Regjeringen ikke kan gaae ind paa at modtage en Finantsloov, hvori Bevillingen til Borgervæbningen er udslettet, førend en Overeenskomst er tilveiebragt mellem Regjeringen og Rigsdagen om, hvad der skal sættes istedet. Det er ganske simple Ord, men det er Regjeringens vel overveiede og faste Beslutning. Jeg behøver formeentlig ikke at gøre det høie Thing yderligere opmærksom paa, at der jo er tilstrækkelig Leilighed for Rigsdagen til at tilkjendegive sin Mening og sin Bestemmelse for sit Vedkommende om, hvorledes den herværende Borgervæbnings Forhold bør ordnes, ved Forhandlingen af det Lovforslag, som i saa Henseende for Tiden foreligger for det høie Thing. — Hvad endelig angaaer de af mig stillede Forslag vedrørende Følsland, da gjør det mig ondt, at jeg ikke har været heldig i at opnaae det ærede Udvalgs Afbeslutning for disse Forslag. Jeg har selvfølgelig derefter kun overmaade ringe Haab om at sætte dem igjennem; men jeg anseer det for min Pligt som Røget, jeg skylder mig selv, at gøre, hvad jeg kan, for at fralægge mig det Ansvar, som muligen kunde følge af at forsømme at gøre, hvad der i rette Tid burde gjøres i den Retning, hvori jeg har stillet Forslag. Det ærede Udvalg har gjennem sin Ordfører som Grunde for ikke at kunne tiltræde mine Forslag egentlig ikke anført virkelige, om jeg saa maa sige, Realitetsgrunde. At Udvalget har stillet sig til disse Forslag, som det har, ligger ikke derti, at Forslagene ikke ere forekomne Udvalgene heldige, men derti, at det har meent, at det vilde være nødvendigt at udsætte Bestemmelser i denne Retning til en senere Tid, for at der, som den ærede Ordfører udtrykte sig, forud kunde finde en samlet Overveieelse Sted af, hvad der burde foretages paa Følsland til Udvikling af de communale Forhold og andre lignende, som

jeg vilde kalde indre islandste Forhold. Jeg troer, at det i flere Henseender er mindre heldigt at gjøre dette til en Betingelse for her nærmere at tage Bestemmelse om Følslands finansielle Stilling. Ettersom den ærede Ordfører selv anførte Bausfælligheden for Thinget i at besatte sig med Bevillingssager vedrørende Følsland, saaledes troer jeg, at disse Bausfælligheder ville vise sig endnu større, hvis det høie Thing skulde ønske at komme ind i Detaillen af den Ordning, som f. Ex. det Forslag, der kunde være at fremkomme med for Althinget angaaende den communale Ordning paa Følsland, kunde indeholde; jeg kan ikke troe, at det egentlig her skulde være nogen Tilbøielighed for Thinget til at behandle en saadan Sag. At Følsønderne naturligtvis ville føle sig meget ubehageligt berørte ved at see en Deel af deres Sager, der ikke har nogen udpræget finansiell Natur, inddragne her i Rigsdagen og behandlede her, behøver jeg ikke at sige, og det har ialfald ligget langt fra Regjeringens Mening at ville gaae denne Vej. Men Hovedsagen er, at de Forslag, der ere stillede af mig, ikke vedrøre den egentlige Fremtidsudvikling paa Følsland. Med Hensyn til denne troer jeg ganske vist, at Udgifterne, forsaavidt de ikke kunne besrides af de ordinære Bidrag, der hidtil ere udrede af Danmark, bør udredes ved Beskatning paa Følsland, der maa see at anstrenge sine Kræfter for at faae de fornødne Midler tilveiebragte dertil. De Foranstaltninger derimod, som jeg har foreslaaet, og hvortil jeg har udbedt mig en Bevilling af Rigsdagen og nu for Tiden altsaa af dette høie Thing, ere, hvad jeg maa kalde aldeles fornødne forberedende Foranstaltninger, Foranstaltninger, som under alle Betingelser bør træffes, aldeles afseet fra hvilken Form den fremtidige Udvikling paa Følsland maatte faae. Der er efter min Mening, hvis der skal komme en tilfredsstillende Tilstand paa Følsland, den fuldstændigste Nødvendighed for, at vi skabe en stærk central Autoritet deroppe. Det har været Manglen ved Regjeringens hidtidige Forhold til Følsland, at alle de vigtigste Sager ere blevne afgjorte herved, hvor man jo langtfra har kunnet have det fuldstændige Kjendskab til de locale For-